

[Fiskeriministeren.]

jo hidtil har fået gennem landsstyret, og bliver således ikke ringere stillet end fiskerne herhjemme.

Ved behandlingen af sekundære lån til de færøske fiskere medvirker fiskerflådens fornyelsesnævn selvfølgelig også og bliver da tiltrådt af et i færøske forhold særlig sagkyndigt medlem, ganske som hidtil.

Fiskeribankens udlån har i de sidste år ligget på 6-7 mill. kr. årlig, hvortil er kommet udlån gennem fiskeriministeriet på omkring 2 mill. kr. årlig. Da man for at imødekomme et rimeligt lånebehov må regne med en forøgelse på 50 pct. foruden de 2,5 mill. kr., der er afsat til det færøske fiskeri, kan bankens gennemsnitlige udlån over længere sigt ikke sættes lavere end til 14-15 mill. kr. årlig. Dette kræver efter de foreliggende udførlige beregninger, således som det fremgår af det bilag, jeg har nævnt, en statsgaranti på 100 mill. kr., og det er det, som jeg foreslår skal ydes.

Ud over den nævnte garanti på 100 mill. kr. foreslås det at udvide bankens grundfond fra 5 til 10 mill. kr., idet denne fond må stå i passende forhold til størrelsen af udlånene.

Jeg mener, at der ved gennemførelsen af dette forslag er lagt en grund for, at fiskerierhvervet i fremtiden kan få gode og forholdsvis billige lån, og at den foreslåede forøgelse af statsgaranti og grundfond er et offer, som står i rimeligt forhold til disse fordele.

Ved at opkræve et beskedent reservefondsbidrag opnås mulighed for, at banken selv kan betale sine administrationsomkostninger, der i øjeblikket udredes af staten. På noget længere sigt vil Fiskeribanken således kunne blive et selvejende finansieringsinstitut for fiskeriet, idet der derefter ikke bliver tale om støtte fra staten ud over statsgarantien, så længe denne anses for at være nødvendig.

Til slut skal jeg oplyse, at fiskeriets hovedorganisationer har givet udtryk for, at udformningen af den hermed foreslåede ordning er i fuld overensstemmelse med erhvervets ønsker. Fiskerierhvervet har samtidig hermed stærkt understreget sin tilfredshed med, at der stilles forslag om en finansieringsordning, som på lang sigt lægger fiskerierhvervets finansiering i faste rammer,

og sådan, at man ikke er hæmmet af den mangel på midler, som hidtil har gjort sig gældende.

Idet jeg i øvrigt bemærker, at man har bedt mig søge lovens vedtagelse fremskyndet under hensyn til, at grænsen for Fiskeribankens udlån er nået og bevillingen til statslån praktisk talt er opbrugt, skal jeg herved anmode det høje ting om en både velvillig og hurtig behandling af lovforslaget.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministre.

Af *Viola Nørlov* til landbrugsministeren:

„Hvornår kan forbrugerne forvente at bekendtgørelsen om dybfrosne middagsretter udsendes?“

Viola Nørlov: Spørgsmålet om færdiglavede dybfrosne middagsretter rejstes første gang i 1954 i den betænkning, der blev afgivet af boligministeriets udvalg vedrørende kollektive anlæg.

I mange hjem, hvor husmoderen er udearbejdende, er der et behov for en arbejdslettelse i forbindelse med den daglige madlavning. Dette kunne ske ved, at en del af arbejdet lagdes over i industrien.

Med den fryseteknik, vi herhjemme råder over, samtidig med at vi har råprodukter af høj kvalitet, har vi alle betingelser for at fremstille førsteklasses færdiglavede dybfrosne middagsretter.

Men salget af disse varer på hjemmemarkedet hindres af forældede bestemmelser, der ikke har fulgt med den tekniske udvikling. Dog skal det nævnes, at hærens forplejningstjeneste gennem flere år har foretaget forsøg med frysning af færdiglavede middagsretter til opbevaring og senere udlevering som middagsportioner til mandskabet.

I 1956 nedsatte handelsministeriet et udvalg til undersøgelse af mulighederne for at lette forbrugernes adgang til køb af dybfrosne færdiglavede middagsretter. Erhvervsorganisationernes og forbrugernes repræsentanter arbejdede energisk i dette